ਏ. ਜੇ. ਐਮ. ਏ. ਐਲ

ਵੀ.

ਕੇਰਲ ਰਾਜ

(2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1838)

12 ਜੁਲਾਈ, 2022

[ਅਜੈ ਰਸਟੋਗੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਕੋਡ, 1860: ਐਸ. ਐਸ. 34 , 149 , 302 , 304 ਭਾਗ 2-ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਦਸ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3 ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਈ-ਯੂ/ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ। 143 , 147 , 148 , 341 , 323 , 324 , 427 ਅਤੇ 303 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ. 149 - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 4 , 5 , 7 ਅਤੇ 10-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਆਰੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 6 , 8 ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 9-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੂ/ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਦੀ ਸਜ਼ਾ। 143 , 147 , 148 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ. 149 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਐੱਸਐੱਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 341 , 323 , 324 , 427 ਅਤੇ 303 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ. 34 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ-ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈਃ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਯੂ/ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਕਤਲ ਦੀ ਰਕਮ s.304 ਭਾਗ-2 ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਤਿੰਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਦੇ ਸਨ; ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਐਫ ਸਥਾਪਤ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂ/ਐਸ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। 302 ਪਰ ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। 304 ਭਾਗ-II-ਬਾਕੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਯੂ/ਐਸ. ਐਸ. 341 , 323 , 324 ਅਤੇ 427 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ. 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਕਾਇਮ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆਃ 1.ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-2 ਤਹਿਤ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈਃ (i) ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, (ii) ਸਾਰੇ ਦੋਸ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, (3) ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਲਜਮਾਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ, ਕੈਜ਼ੁਆਰੀਨਾ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਦੀਆਂ ਡੰਡੀਆਂ ਅਤੇ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਇੱਟ ਚੁੱਕੀ। ((iv) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਅਤੇ 2, (v) ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। (vi) ਦੋਵੇਂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। (vii) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਤਹਿਤ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। (viii) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-2 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 341,323,324 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਅਤੇ 427 ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਤਿੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਘੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ. [ਪਾਰਸ

21,23 ਅਤੇ 24] [517-ਡੀ-ਐਚ; 518-ਸੀ-ਈ] ਈ ਗੁਲਾਬ ਬਨਾਮ ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ 2021 (12) ਜੇਟੀ 134-ਆਯੋਜਿਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮੁਹੰਮਦ. ਰਫੀਕ ਬਨਾਮ. ਰਾਜ ਐੱਮ. ਪੀ. (2021) 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 706-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2021) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 706 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 17

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1838. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 30.05.2019 ਤੋਂ ਸੀ. ਆਰ. ਐਲ. ਵਿੱਚ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਕੇਰਲ ਦਾ। ਏ. 2014 ਦਾ No.91।

ਨਾਲ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1839 ਅਤੇ 2019 ਦਾ 1840.

ਵੀ. ਕੇ. ਸ਼ੁਕਲਾ, ਐੱਨ. ਹਰੀਹਰਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡ. , ਹਰੀਕੁਮਾਰ ਵੀ., ਅਨੁਪਮ ਏ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੈਨਿਸ ਵੀ. ਫਰਾਂਸਿਸ, ਪੀ. ਵੀ. ਦਿਨੇਸ਼, ਅਸ਼ਵਿਨੀ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਬਿਨੇਸ਼ ਕੇ., ਸ਼ਿਨੇਜ ਕੇ. ਨਾਰਾਇਣਨ, ਕੇ. ਰਾਜੀਵ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਹਰਸ਼ਾਦ ਵੀ. ਹਮੀਦ, ਦਿਲੀਪ ਪੂਲਕੋਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਰਸ਼ਲੀ ਹਰਸ਼ਾਦ, ਰੋਹਿਤ ਆਰ. ਕਾਰਥਾ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ, ਜੇ.

1. ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸੈੱਟ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੀਜੂ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1), ਆਸ਼ਿਕ ਸਲਾਮ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2) ਅਤੇ ਅਜਮਲ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3) ਨੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2019 ਵਿੱਚ 30 ਮਈ, 2019 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। 91 , 238 ਅਤੇ 2014 ਦਾ 564, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ

143,147,148 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 149 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 341,323,324,427 ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੀ

2. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 10 (ਦਸ) ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. ਏ1, ਏ2 ਅਤੇ ਏ3। ਚਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨੰ. 4 , 5 , 7 ਅਤੇ 10 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਈ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨੰ. 6 , 8 ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 9. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 10 (ਦਸ) ਦੋਸ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਏ1, ਏ2 ਅਤੇ ਏ3 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ।

3. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ(ਪੀ. ਡਬਲਯੂ.-1) ਕਿਸੇ ਸੰਗੀਤਕ ਉਤਸਵ (ਗਣ ਮੇਲਾ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ,ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਵਰਿਆਨਿਕਾਡੂ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਰਚ ਵੱਲ ਵਧਿਆ। ਲਗਭਗ 9 ਵਜੇਃ 00 ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਉਹ ਥੀਡਾਨਾਡੂ ਚਰਚ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 9 ' ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 186 (ਸਾਬਿਰ) ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3 , ਅਜਮਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਹ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 6 (ਰਜ਼ੀਕ ਜਲਾਲ @ਰਜ਼ੀ) ਮੋਟਰ-ਸਾਈਕਲ ਉੱਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਏ 3 (ਅਜਮਲ) ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਸਾਜੀ ਜੋਸਫ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਏ 3 (ਅਜਮਲ) ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਹਨ (ਚਾਰ ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ) ਨੂੰ ਬਾਈਕਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਨਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਹਿਸ ਹੋਈ ਸੀ।

3.2 . ਲਗਭਗ 10 ਵਜੇਃ 45 ਪੀ. ਐੱਮ., ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਸਨ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਥੀਡਾਨਾਡੂ ਕਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵੇਇਲੁਕਨਮਪਾਰਾ ਜੰਕਸ਼ਨ ਨਾਮਕ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 9 (ਸਾਬਿਰ) ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ

ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਾਈਕ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਸਾਰੇ ਦਸਾਂ ਦੋਸ਼ੀ-ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਹਨ ਤੋਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਹਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 (ਬੀਜੂ) ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੈਜ਼ੁਆਰੀਨਾ ਦੇ ਰੁੱਖ (ਐੱਮ. ਓ.-2 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ) ਦੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 (ਆਸ਼ਿਕ ਸਲਾਮ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਇੱਟ (ਡੀ ਨੂੰ ਐੱਮਓ-3 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ) ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3 (ਅਜਮਲ) ਨੇ ਸਾਜੀ ਜੋਸਫ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਉੱਤੇ ਕੈਜ਼ੁਆਰੀਨਾ ਦੇ ਰੁੱਖ (ਐੱਮਓ-1 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ) ਦੀ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ

ਉੱਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਨਤਾ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ।

3.3 . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਦੋਸਤਾਂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੇਨੰਡੂ ਜੰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3 , ਅਜਮਲ ਨੇ ਕਾਰ 'ਤੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿੰਡ ਸਕ੍ਰੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ।

3.4 . ਜ਼ਖਮੀ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਈ. ਐਚ. ਐਮ. ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਭਰਾਨੰਗਨਮ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਟਾਯਮ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਗੜ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਟਰੱਸਟ ਹਸਪਤਾਲ, ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲਗਭਗ 4 ਵਜੇ ਉਸ ਨੇ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। 45 ਏ. ਐਮ. ਪੀਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. (Ext.P.-1) ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੰਮ ਸਰਕਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -20) , ਜਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ (ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ। - ਪੀ 2). ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਕੀਤਾ।ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਪੁਲਿਸ ਸਰਜਨ, ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਹਸਪਤਾਲ, ਕੋਟਾਯਮ (ਪੀਡਬਲਯੂ-13) ਲਗਭਗ 2 ਵਜੇਃ 05 28.01.2008 ਉੱਤੇ ਪੀ. ਐੱਮ. ਉਸ ਨੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ (Ext.P-10) ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

" (1) ਖੋਪੜੀ ਦਾ ਸੰਕੁਚਨ 10 X 8 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੱਬੇ ਓਸਸੀਪਿਟਲ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮੋਟਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਹੱਦ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਗਰਦਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਬਾਹਰੀ ਤੋਂ ਮਿਡਲਲਾਈਨ ਤੱਕ ਹੈ।

(2) ਸੱਜੇ ਗਲ਼ੇ ਦਾ ਸੰਕੁਚਨ 5 X 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ X 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ

(3) ਸੰਕਰਮਣ 8 X 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ-2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ X1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਗਰਦਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਿਤਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਰਛੇ, ਇਸ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਬਾਹਰੀ ਹੱਦ ਗਰਦਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੋਂ 7 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਤੇ 10 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਬਾਹਰੀ ਤੋਂ ਮਿਡਲਲਾਈਨ ਤੱਕ ਹੈ।ਖੂਨ ਨਿਕਲਣਾ। ਸੈਕਸ਼ਨਿੰਗ ਉੱਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਪੈਨਸ ਵਿੱਚ 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਸੱਜੇ ਫਰੰਟਲ ਪੋਲ ਵਿੱਚ 3 x 2 x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਚਰਬੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਰੀ ਅਤੇ ਤੰਗ ਸਲਸੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਕ੍ਰੇਨੀਅਲ ਫੋਸਾ ਵਿੱਚ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।

(4) ਕੰਟਯੂਜ਼ਨ 5 x 4 x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਹੈ।

(5) ਖੱਬੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2 x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਰਗੜ੍ਹ "।

5. ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਧਾਰਾ 173 (2) Cr.P.C 2 ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਐਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ

ਧਾਰਾ 143,147,148,341,323,324,427 ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

6. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ 21 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ.-1 ਤੋਂ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ.-21 ਜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਐਕਸਟਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ 74 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇਃ ਪੀ-1 ਤੋਂ ਪੀ-74 ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਐੱਮਓ-1 ਤੋਂ ਐੱਮਓ-19 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ 19 ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 Cr.P.C ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਮੱਗਰੀ 2 Cr.P.C ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝਟਕਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਵੀ ਕੀਤੀ।

7. ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਦਿਆਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚਾਰ 'ਬੀ' ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 4 , 5 , 7 ਅਤੇ 10 ਅਰਥਾਤ, ਨਿਜਾਸ, ਨਸੀਬੁੱਲਾ @Nazeeb, ਸੀਨਜ ਅਤੇ ਸ਼ਿਹਾਬ। ਇਸ ਨੇ ਬਾਕੀ 6 (ਛੇ) ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। 1 , 2 , 3 , 6 , 8 ਅਤੇ 9, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਬੀਜੂ, ਆਸ਼ਿਕ ਸਲਾਮ, ਅਜਮਲ, ਰਜ਼ੀਕ ਜਲਾਲ @ਰਜ਼ੀ, ਸਲੀਮ ਬਸ਼ੀਰ @ਸੈਲੀ ਅਤੇ ਸਾਬਿਰ।

8. ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਸਾਰੇ 6 (ਛੇ) ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 2014 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ No.87 ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 6 ਅਤੇ 8, ਰਜ਼ੀਕ ਜਲਾਲ @ਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਲੀਮ ਬਸ਼ੀਰ @ਸੈਲੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 2014 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ No.132 ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 9 - ਸਾਬੀਰ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 564 , 238 ਅਤੇ 2014 ਦੀ ਧਾਰਾ 91 ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 , 2 ਅਤੇ 3 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਬੀਜੂ, ਆਸ਼ਿਕ ਸਲਾਮ ਅਤੇ ਅਜਮਲ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੰ. 87 ਅਤੇ 2014 ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। 6 , 8 ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 9, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੰ. 564 , 238 ਅਤੇ ਮੰਜ਼ੂਦਾ

ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 2014 ਦਾ 91. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਤਿੰਨੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ।

9. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈਃ

(i) ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ-ਵਾਰਕੀਚੇਨ @ਜਾਰਜ ਥਾਮਸ ਕਤਲ ਸੀ;

(ii) ਉਸ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਸੀ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ.

(iii- ਕਿ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਤੁਰੰਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;

(iv) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ ਅਤੇਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ, ਜ਼ਖਮੀ ਅੱਖਾਂ-ਗਵਾਹ ਕੌਣ ਹਨ।

(v) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੱਗਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਐੱਮਓ nos.1,2 ਅਤੇ 3) ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ।

10. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹੀ ਏ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

11. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ। 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਕ ਸੋਟੀ (ਐੱਮਓ-2) ਅਤੇ ਇੱਟ (ਐੱਮਓ-3) ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3 ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ (ਐੱਮਓ-1)। ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਤਲ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਸੀ ਜੋ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਢੰਗ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੀ (ਆਈ) ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

((2) ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਹਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨਹੀਂ ਸਨ।

(3) ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਹਨ ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਸਕਾਰਪੀਓ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਮੋਟਰ-ਬਾਈਕ ਨੂੰ ਓਵਰਟੇਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਹਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਗਰਮਾ-ਗਰਮ ਬਹਿਸਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਜਾਵਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕੈਜ਼ੁਆਰੀਨਾ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕੀ, ਜੋ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਐੱਫ ਅਤੇ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਇੱਟ ਵੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ।

(iv) ਵਰਤੇ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੀ (ਵੀ) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ

ਗਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਭਾਵ ਸਿਰ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਉੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਹੀ ਸਨ। ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ.

(vi) ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ. ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(vii) ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ।

(viii) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਨੂੰ ਕਤਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ix) ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 27 ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ 28, ਜਿਸ ਨੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(x) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ Nos.27 ਅਤੇ 28 ਹੇਠ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

" 27. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਰਸਮੀ ਸਭਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮਿਸਾਲ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿ ਜੋ ਕੰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ' ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।ਨਤੀਜੇ. ਪਰ, ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਣਕ ਅਸੀਂ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੇਮਲਾਮੱਟਮ ਵਿਖੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ ਏ 6 ਅਤੇ ਏ 9 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਏ 3 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਓਵਰਟੇਕਿੰਗ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ

ਗਈ ਕਾਰ ਨੂੰ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਏ3, ਏ6 ਅਤੇ ਏ9 ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਬਾਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਝਗੜਾ ਸਿਰਫ ਨਾਲ ਸੀ ਏ3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਏ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਤਲ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਕਾਰਪੀਓ ਕਾਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੁੰਦੇ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰ ਤੋਂ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ.-1 ਨੇ ਇੱਕ ਏ 9 ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 , 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਉੱਥੇ ਉਪਲਬਧ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਯਾਤਰੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਏ3 ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ।

28. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਏ 9 ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਈ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਾਰ ਤੋਂ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰ ਦੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਏ9 ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਿਆਨ ਨੇ ਏ9 ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਏ1, ਏ2 ਅਤੇ ਏ3 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ

ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਲ ਅਤੇ ਏ 3 ਨੇ ਵੀ ਡੰਡੇ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਚਰਚ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜਾਵਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਲਟਕਣਾ। ਐੱਮ. ਓ. 3 ਇੱਟ ਨੂੰ ਏ 2 ਨੇ ਹੱਥੋਪਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਚਾਨਕ ਸੜ੍ਹਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਕਾਰ ਦੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਉਤਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਐਚ 512 ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਏ 1, ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸਭਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 149 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਦੰਗੇ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਜੋ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।

(xi) ਕਿਉਂਕਿ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(xii) ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੈਦ ਝੱਲੀ ਹੈ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ.

13. ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਟੇਕ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਝੜ੍ਹਪ ਹੋਈ। ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ-ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4। ਤੀਜੀ ਘਟਨਾ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 3 ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

14. ਰਾਜ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਝਗੜੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਵਾਹਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਹਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਇੱਟਾਂ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਸੀ, ਆਖਰਕਾਰ ਐਚ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ AJMAL v.ਅਤੇ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਏ ਨੇ ਗੁਲਾਬ ਬਨਾਮ ਯੂ. ਪੀ. 3 ਰਾਜ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

15. ਦਲੀਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੀ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈਃ

(1) ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਤੁਰੰਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ii) ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੰਭਾਵਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

(iii) ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(iv) ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4, ਤਿੰਨ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ

ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ।

(v) ਰਸਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਬੋਝ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। (vi) ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤੂਆਂ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। vii) ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੱਗਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।

16. ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜੋ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕੀ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮੁੱਚਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

17. ਇੱਕ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਿੰਦੂ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਕਈ ਜੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਫੀਕ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਪੀ. 4 ਦਾ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਸ ਰਵਿੰਦਰ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਭੱਟ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 32021 (12) ਜੇ. ਟੀ. 134 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 11 , 12 ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ 13 ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨਃ -

" 11. ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਤਲ ਕਤਲ 3 ਹੈ, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡੇਢ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੈਲਟਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ

ਦੇ ਕਈ ਸੌ ਫੈਸਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ "ਸੰਭਾਵਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਜੋ ਕਤਲ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਭਾਵਤ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਕਤਲ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਅਕਸਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਦੋਵਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਅੰਤਰ ਹੈ।ਇਹ ਅੰਤਰ ਐਕਟ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅੰਤਰ ਹੈ।

12. ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਇਵਰਪੂ ਪੁੰਨਿਆ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ. 5 ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।ਦੋ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ, ਪਰ ਸੂਖਮ ਅੰਤਰ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ: 12. ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, "ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ" ਜੀਨਸ ਹੈ ਅਤੇ "ਕਤਲ" ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ "ਕਤਲ" "ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, "ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ" ਬਿਨਾਂ "ਕਤਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ", "ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਇਸ ਆਮ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੱਧਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਪਹਿਲੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 300 ਵਿੱਚ "ਕਤਲ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ "ਸੈਕੰਡ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਹੈ " ਤੀਜੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ "। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸਮ ਦਾ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਹੈ ਤਿੰਨ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ

ਘੱਟ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਕਤਲ ਧਾਰਾ 30413 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅੰਤਰ " ਕਤਲ "ਅਤੇ" ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ "ਨੇ ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਬੀ ਦੇ ਸਹੀ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੂਖਮ ਐਬਸਟਰੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਣ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਰੀਕਾ ਧਾਰਾ 299 ਅਤੇ 300 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

13. ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਤਲ ਵਜੋਂ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਾਂ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ, ਜੋ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੁਲੀਚੇਰਲਾ ਨਾਗਰਾਜੂ @ਨਾਗਰਾਜਾ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: 29. ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 304 ਜਾਂ 304 ਭਾਗ I ਜਾਂ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲੇ-ਇੱਕ ਫਲ ਤੋੜਨਾ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਭਟਕਣਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਝਗੜਾ, ਇੱਕ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨਜ਼ਰ, ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਝੜਪਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ, ਲਾਲਚ, ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਰਗੇ ਆਮ ਇਰਾਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ, ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਐੱਫ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ I/II ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਤਲ ਮੰਨਿਆ

ਜਾਵੇ। ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕੁੱਝ ਜਾਂ ਕਈ ਜੀ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ; (i) ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ; (ii) ਕੀ ਹਥਿਆਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਸਰੀਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; (iv) ਤਾਕਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ; (v) ਕੀ ਇਹ ਕੰਮ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸਾਰੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ; (vi) ਕੀ ਇਹ ਘਟਨਾ ਮੌਕਾ ਪਾ ਕੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। (vii) ਕੀ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਸੀ; (viii) ਕੀ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਭੜਕਾਹਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦਾ ਕਾਰਨ; (ix) ਕੀ ਇਹ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਸੀ; (x) ਕੀ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ; (xi) ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰ। ਸੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਸੂਚੀ, ਬੇਸ਼ਕ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। "

" " 18. ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ।

19. ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ

(i) 27 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੀ ਮੰਦਭਾਗੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਲਗਭਗ 9 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ। 00 ਪੀ. ਐੱਮ. ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਟੇਕ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਏ 9 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ii) ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗਈ.

(iii)ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਲਗਭਗ 10 ਵਜੇਃ 45 ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਦੋਸਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 10 (ਦਸ) ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਰੋਕਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(iv) ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਜਾਵਟ ਤੋਂ ਕੈਜ਼ੁਆਰੀਨਾ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਇੱਟ ਚੁੱਕੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇੱਟ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਈ।

(v) ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(vi) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।ਹ ਜ਼ਾਰਾ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

20. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 4 (ਚਾਰ) ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 4 , 5 , 7 ਅਤੇ 10 ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨੰ. 6 , 8 ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ.

21. ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਡੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-II ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(i) ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਈ.

(ii) ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਉਤਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।

(iii) ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਝਗੜੇ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਲਜਮਾਂ ਨੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਸਟਿੱਕ ਐ ਕੈਜ਼ੁਆਰੀਨਾ ਦੇ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਇੱਟ।

(iv) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਅਤੇ 2.
(v) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(vi) ਦੋਵੇਂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

(vii) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਤਹਿਤ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(viii) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।34 ਆਈਪੀਸੀ.

22. ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ (ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।

23. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਅਧੀਨ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-2 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਬਾਕੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 341,323,324 ਅਤੇ 427 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

24. ਹੁਣਠ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ' ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ-2 ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

25. ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate